

Menta.

Fischmünz.

MENTARVM differē
ronymo herbario, cuius in
Appendicis.

Mentae nomencl

Diosco

Hedyosmon sativum alij Mintha
uocant, alij Nepetā, Aegyptij Tis, a
ba est. Calfaciendi, adstringendi, at

Platina lib.

Menta suavisissimi odoris herba est. Hanc f
uersamq; in herbam sui nominis a Proserpina
ctam, quasi donum amorum, uel quasi merita
rat enim hac herba, propter inflammationem
ob rem crediderim, ueteres exercitus duces uer
stra sunt dicta, hac herba uelci. Apperentiam in
letum cor reddit, stomachum iuuat, lumbrico
plurimum. Seritur Menta æquinoctio uerno: r
do minus gaudet. Aestate uiret, hyeme flauescit
strum, syluestre genus, quod ut Vitis propaga

De MENTAE tem

Hedyosmos, alij uero Minthen odoratam
odorata, quam Calaminthen appellant. Vtraq;
ne exalfacientium. Infirmior est tamen Menta
Vtraque in uniuersum dicam, hac ceu syluest
sane, ob eam quæ ex cultu accedit humiditate
omnibus accidit quæ humiditatem semicoctam
hæ temperaturam, in abscessibus ea quidem cu
facere nequeas: propterea, quod ualentius tu
sint. Habet uero etiam quiddam amarum in s
cerbitate uero si cum oxycrato bibatur, recent
ut si qua alia herba partium tenuium.

VIRESCIT eius & iur

Sistit sanguinem, poto ex aceto su
Venerem stimulat. Singultus, uomi
li cum acidi granati succo poti. Sup
linatur. Imposita fronti, capitis dolo
lacte turgeant, compescit. Cum sale,
loribus cum aqua mulla subuenit. V
onirelittit. Linguae scabriciem con
caseum non patitur, si folia potionib
macho utilis est. Et in condimentis p

Verba PLINII qu

tina lib.

Eodem tempore seritur Menta pl
gia. Minus hac humido gaudet. A
us syluestre Mentastrum est. Et hoc
mi serantur, Mentæ nomen suauita